

РЕШЕНИЕ

№ 1724

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11712** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Г./ А. Г., гражданин на Република С. М., [дата на раждане] в [населено място], срещу отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р – 18266/25.08.2012 г., издаден от директора на дирекция "Миграция" при Министерството на вътрешните работи (МВР).

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен – постановен е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Конкретно се посочва, че административният орган не е съобразил, че жалбоподателят е реабилитиран и неправилно е приел, че е налице основание по чл.10, ал.1, т.6 от ЗЧРБ. Моли съда да отмени отказа и да върне преписката на административния орган за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на дирекция "Миграция", чрез упълномощения си процесуален представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорвания отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. Г. е подал заявление с рег. № Г – 2194/14.06.2022 г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл.25, ал.1 т.1 от ЗЧРБ – като чужденец от български произход (л.29). Към заявлението са приложени копие от националния паспорт на заявителя, удостоверение № 20090622006-С от Държавната агенция за българите в чужбина, че лицето е от български произход; трудов договор № 033/01.06.2022г., сключен между “Воден спорт”ООД, [населено място] (работодател) и А. Г. на длъжност корабоводител с месторабота [населено място] и със срок до 31.01.2023г. с удостоверение за регистрация на трудовия договор НАП и справка за приетото уведомление; Справка от отчетността за осъдените лица от Районен съд Кавадарци, Република С. М. от 29.04.2022г., че за А. Г. не се води на отчет постановена и влязла в сила осъдителна присъда и за лицето няма представени решения от чуждестранни съдилища; справка от отчетността за обвиняемите лица от Районен съд Кавадарци, Република С. М. от 28.04.2022г. че срещу А. Г. не се води наказателно производство, не е постановявана невлязла в сила осъдителна присъда пред Районен съд Кавадарци и не са предоставени данни за водено наказателно производство пред друг съд; нотариално заверена декларация от Верица Г., че ще осигурява жилище и издръжка на А. Г..

Административният орган, на основание чл. 63 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ) е отправил запитване до Централно бюро за съдимост при Министерството на правосъдието (МП) с № 536400-30431/20.07.2022 с искане за изготвяне на справка за съдимост на заявителя.

С писмо изх. № 11-09-1591/22.02.2022г. на Министерството на правосъдието е изпратена актуална справка за съдимост с рег. № 21960/22.07.2022г. за А. С. Г., според която лицето е осъждано и спрямо него е постановена осъдителна присъда по нохд № 270/2018г. на Районен съд – [населено място] за извършено в Република България престъпление от общ характер по чл. 343б, ал.3 от НК, като за конкретното престъпление се предвижда наказание “лишаване от свобода” от една до три години.

С писмо рег. № 11-14313/05.07.2022г. директорът на Специализирана дирекция “М” – ДАНС е уведомил директора на дирекция “Миграция” – Н., че ДАНС не разполага с данни, които дават основание да се предполага, че А. Г. представлява заплаха за националната сигурност, поради което не възразява да получи разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

Във връзка с установеното, директорът на дирекция “Миграция“ – МВР, след като се е позовал, че няма данни чужденецът да е реабилитиран, е приел, че е налице основание по чл.26, ал.1, вр. с чл.10, ал.1, т.6 от ЗЧРБ и е постановил обжалвания в настоящето производство отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р – 18266/25.08.2012 г., връчен на адресата му на 09.12.2022г.

С жалбата срещу него е представен препис от протокол от проведено публично заседание на 27.03.2018г. по нохд № 270/2018г. на Районен съд – [населено място], в който е одобрено постигнато споразумение, с което А. Г. се признава за виновен за извършено на 11.03.2018г. в [населено място] престъпление по чл. 343б, ал.3 НК – управлявал е лек автомобил след употреба на наркотично вещество, поради което му се налага наказание “лишаване от свобода” за срок от три месеца и наказание “глоба” в размер на 250 лв. и на основание чл.66, ал.1 НК отлага изпълнението на

наказанието ”лишаване от свобода” за срок от три месеца за изпитателен срок от три години, считано от влизане в сила на определението за одобряване на споразумението. Наложено му е и наказание ”лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от осем месеца.

От жалбоподателя са представени като доказателства по делото и характеристика от работодателя му; удостоверение за професионално обучение за придобита специалност ”Организация на обслужването в хотелиерството”; диплома за завършено висше образование с образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” по специалността ”Публична администрация”, издадена от Стопанска академия ”Д. А. Ц.” [населено място]; свидетелство за правоспособност като водач на кораб до 40 БТ по море от 09.07.2020г.; копия от личните карти на родителите му и сестра му, от които се удостоверява, че цялото му семейство притежава българско гражданство и др.

Като свидетел по делото е разпитана сестрата на жалбоподателя Верица Г.. От показанията ѝ се установява, че жалбоподателят участва в състезания по ветроходство като капитан на кораб и се състезава под български флаг. Не употребява наркотици, няма вредни навици. Свидетелят заявява, че когато не е на морето брат ѝ живее при нея в С.. Брат ѝ също е имал българско гражданство, но му е било отнето.

От МП – Централно бюро за съдимост е поискана и е приета като доказателство по делото справка за съдимост на жалбоподателя, според която А. С. Г. е осъждан по похд. № 270/2018г на Районен съд – Разлог с Определение № 1850/27.03.2018г., в сила от 27.03.2018г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Постановеният отказ с рег. № 5364р – 18266/25.08.2012 г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България е издаден от директора на дирекция ”Миграция” МВР - от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, в установената от закона писмена форма. Спазено е изискването на чл. 26, ал.11 от ЗЧРБ за мотивиране на отказа, като в него са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Не са спазени административно – производствените правила, което е довело до постановяване на акт, който противоречи на материалния закон.

Съгласно чл.25, ал.1, т.1 от ЗЧРБ разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците от български произход. Редът за установяване на обстоятелствата и условията по ал. 1, както и условията и редът за извършване на проверката и оценката по ал. 7 и на предварителното одобрение за извършване на инвестиции, се определят с правилника за прилагане на закона (ППЗЧРБ).

В случая към заявлението са приложени документите, изброени в чл. 34, ал.1 от ППЗЧРБ, както и удостоверение за български произход по чл.35, ал.2 ППЗЧРБ. Получено е и писмено становище от ДАНС, съгласно изискванията на чл. 57 от ППЗЧРБ.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл.10, ал.1, т. б - когато чужденецът е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на

Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода, освен ако не е реабилитиран;

В случая не е налице спор, а и от събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е осъден по нохд. № 270/2018г на Районен съд – Разлог, с определение № 1850/27.03.2018г., в сила от 27.03.2018г. за извършено умишлено престъпление по чл. 343б, ал.3 НК на територията на Република България – [населено място], за което се предвижда наказание “лишаване от свобода” от една до три години. В мотивите на обжалвания акт е посочено, че няма данни А. С. Г. да е реабилитиран по посоченото дело. Жалбоподателят твърди, че реабилитацията е настъпила по право на 27.03.2021г. и не е необходимо нарочен акт, за да приеме, че лицето е реабилитирано, а административният орган е следвало да отчете този факт.

Съгласно чл. 85 ал. 1 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното. В ал. 2 е предвидено изключение единствено по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството, какъвто не е настоящият случай.

В чл. 86, ал.1, т.1 е предвидено, че реабилитацията настъпва по право, когато лицето е осъдено условно, ако в изпитателния срок не е извършило друго престъпление, поради което следва да изтърпи отложеното наказание а в т. 3, че реабилитацията настъпва по право, когато лицето е осъдено заедно или поотделно на глоба, обществено порицание или лишаване от права, ако в течение на една година от изпълнение на наказанието не е извършило друго престъпление от общ характер.

В случая от събраните писмени доказателства се установява, че административният орган е постановил обжалвания отказ без да е изяснил фактичката обстановка

Съгласно чл. 63 от ППЗЧРБ, Компетентните органи, които вземат решение за предоставяне право на пребиваване, могат да изискват или да проверяват служебно и други документи и обстоятелства, свързани с правния статут на чужденеца. В случая от представената справка за съдимост се установява, че лицето е осъждано за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода с влязло в сила на 27.03.2018г. споразумение. С оглед цитираните разпоредби на чл. 86, ал.1, т.1 и т. 3 НК , вр. с чл.82, ал.1, т.5 и ал.4 от НК , органът е следвало да прецени настъпила реабилитация по право, за която не е необходимо произнасяне на друг орган. В случай, че му е било необходима допълнителна информация, органът разполага с възможността по 63 от ППЗЧРБ. Като е посочил единствено, че няма данни А. С. Г. да е реабилитиран, директорът на дирекция „Миграция“ е постановил незаконосъобразен административен акт – издаден в нарушение на чл. 35 АПК без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Отказът е постановен без да са изяснени относимите факти относно настъпилата по право реабилитация и обстоятелства, само въз основа на данните за осъждане за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода. Основателно е възражението, че административният орган следва да приложи настъпилата по право реабилитация дори и да не посочена изрично в представената справка, в случай че такава е настъпила към момента на издаване на акта. Не е извършена цялостна проверка и не са направени фактически констатации по всички относими обстоятелства, което е административно – процесуално

задължение на органа преди издаване на акта. Неизпълнението му е довело да издаване на незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне по заявлението на А. С. Г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България.

При този изход на правния спор, на основание чл. 143, ал.1 АПК, на ответника се дължат разноски, съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК в размер на 1010 лева, от които 10 лева платена държавна такса и 1000 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно, доколкото то е в минималния размер по чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - [населено място], I отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г./ А. Г., гражданин на Република С. М., [дата на раждане] в [населено място], отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с рег. № 5364р – 18266/25.08.2012 г., издаден от директора на дирекция "Миграция" при Министерството на вътрешните работи, и

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявлението при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Дирекция "Миграция" при Министерството на вътрешните работи да заплати на А. Г./ А. Г., гражданин на Република С. М., [дата на раждане] в [населено място] разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: